

Juridisch archief The Times beschikbaar

Patrick van IJendoorn

The Times, de ochtendkrant voor juridisch Engeland, heeft haar juridische archief online gezet. Het gaat om de *law reports*, de rechtbankverslagen, die vanaf 1785 dagelijks in de krant hebben gestaan. Roemruchte zaken komen langs, waaronder het proces tegen Oscar Wilde en het Lady Chatterley-proces, maar ook civiele zaken die rechtspraak en land hebben vormgegeven. Zo diende nog voor de Franse Revolutie de eerste zaak van een consument die was bedonderd door een winkeleigenaar. In 1808 werd gestreden door gedupeerde aandeelhouders bij een bedrijfsschandaal, terwijl in 1836 de eerste echte

burenruzie in de jurisprudentie terechtkwam. In 1932 werd een echtpaar aangeklaagd dat tijdens het winkelen op Oxford Street de hond in de auto had gelaten. Het ongelukkige huisdier wist de ramen te breken waarbij er een glasscherf in een oog van een voorbijgangster terechtkwam, die daardoor halfblind raakte. De rechtsgeleerden in het Hogerhuis beslisten dat burgers rekening moeten houden met wat er realistischerwijs kan gebeuren, en niet, zoals hier, met 'fantastic possibilities'. Ook hier speelde dat magische woord 'reasonable', waarvan de vertaling Nederlandse juristen niet onbekend zal voorkomen.

• www.archive.timesonline.co.uk/tol/archive/

Patroon van het jaar

Le Tableau organiseert samen met de Stichting Jonge Balie Nederland (SJBAN) de verkiezing van de 'Patroon van het jaar'. Doel is meer aandacht te krijgen voor het 'vak' patroon. Onder omzetting dreigt het ambacht advocatuur in het gedrang te komen, terwijl voor toekomstige generaties advocaten de inbreng van de patroon nog steeds van het grootste belang is voor de vorming van de advocaat. Op de website www.patroonvanhetjaar.nl kunnen stagiaires tot en met derdejaars medewerkers tot 15 september 2008 hun (oude) patroon nomineren. Vervolgens gaat de jury onder leiding van prof. mr. Edgar du Perron gesprekken voeren met een selectie van genomineerde patronen. De uiteindelijke winnaar wordt gekozen op basis van deskundigheid, niet door 'popular vote'.

Column

Harry Veenendaal

Biertje?

Hoe lang duurt het na een politieke moord voordat families van dader en slachtoffer ongestoord samen een biertje kunnen drinken? Tijdens mijn eerste week als advocaat-stagiaire maakte kreeg ik antwoord op die vraag. In het kader van acquisitietraining ging ik met twee kantoorgenoten naar het ABN-AMRO tennistoernooi in Ahoy. Ik had net een biografie over Johan de Witt gelezen. Hierin werd de tocht van de Hollandse oorlogsvloot in juni 1667 naar het Engelse Chatham beschreven. In opdracht van raadspensionaris Johan de Witt zochten de Nederlandse schepen de Engelse oorlogsvloot. Die weigerde zich op zee te begeven voor een liniegevecht en waande zich veilig in het winterkwartier, net onder de rook van Londen. Tevergeefs. Hollandse schepen vaarden de rivier de Medway op en vernietigden veel Engelse oorlogsbodems. Als lolletje werd het vlaggenschip de 'Royal Charles' mee terug naar Rotterdam gesleept waarvan de achtersteven momenteel nog in het Rijksmuseum prijkt.

Ik mijmerde op de achterbank over dit verhaal.

Het viel me op dat een van mijn kantoorgenoten zat te glimmen van trots.

'Zal ik je eens wat vertellen, Harry', zei hij. 'Johan de Witt is mijn voorvader'.

Vol ongeloof staaarde ik hem een tijdje aan, maar het was geen grap.

Mijn andere kantoorgenoot zat achter het stuur peinzend voor zich uit te kijken.

'Theo, wat ben je stil', zei ik terwijl hij ongemakkelijk aan zijn zegelring frunnikte.

'Unbelievable', mompelde hij.

'Zegt de naam Dirck Verhoeff je iets?'

'Niet echt', antwoordde ik.

Theo legde uit dat er rond 1672 frictie was ontstaan tussen Johan de Witt en de Prins van Oranje. In opdracht van prins Willem III sleepte op 21 juni 1672 een menigte Oranje-gezinden Johan de Witt en zijn broer uit de Haagse gevangendoor en maakten op bloedige wijze een einde aan hun leven.

'Dirck Verhoeff had de leiding over deze politieke afrekening', zei Theo terwijl hij zich concentreerde op de verkeerschaos bij Zuidplein.

Hij zweeg even en keek mij vervolgens in de achteruitkijkspiegel aan.

'En die Dirck Verhoeff is mijn voorvader'.

Ik keek verbouwereerd naar mijn andere kantoorgenoot, de nazaat van Johan de Witt.

Die antwoordde slechts 'Ja Theo, dat waren nog eens tijden', terwijl hij aandachtig berichten op zijn BlackBerry doorlas.

Later die middag stonden we aan de bar en ik dacht: het duurt kennelijk 334 jaar, 8 maanden en 3 dagen voordat familieleden van dader en slachtoffer van een politieke moord weer ongestoord tegen elkaar kunnen zegenen: biertje?